

prima instanță: N. Budăi

dosarul nr. 2rh-94/15

instanța de recurs: N. Clima, S. Moldovan, G. Nicolaev, N. Toma, A. Cobăneanu

ÎNCHEIERE

01 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul

Judecătorii

Nicolae Clima

Valeriu Doagă

Sveatoslav Moldovan

Nadejda Toma

Ala Cobăneanu

examinând cererea de revizuire depusă de Societății cu Răspundere Limitată „Catol Lux”

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Daimler AG împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Catol Lux” cu privire la apărarea și stabilirea încălcării drepturilor exclusive asupra mărcii companiei, repararea prejudiciului material și prejudiciului moral

împotriva deciziei Curții Supreme de Justiției din 04 februarie 2015, prin care a fost respins recursul declarat de Societății cu Răspundere Limitată „Catol Lux” și menținută hotărârea Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2014, prin care acțiunea a fost admisă

constată:

La 25 iunie 2014 Daimler AG, reprezentat de avocatul Dorian Chiroșca a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Catol Lux” cu privire la apărarea și stabilirea încălcării drepturilor exclusive asupra mărcii companiei, repararea prejudiciului material și prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a indicat că Daimler AG dispune de câteva mărci înregistrate pe teritoriul Republicii Moldova, în special marca verbală Mercedes-Benz cu nr. R2228 și marca verbală cu nr. R2019.

Menționează că conform pct. 19 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție a RM despre practica aplicării de către instanțele judecătorești a unor prevederi ale legislației privind protecția proprietății industriale și activității de raționalizare, se va ține cont de faptul, că pentru mărcile înregistrate pe cale internațională nu se eliberează certificat. Datele cu privire la aceste mărci vor fi considerate ca veridice dacă corespund datelor din registrul biroului internațional care a efectuat înregistrarea.

Afirmă că în baza procesului-verbal de percheziție întocmit de colaboratorul Direcției nr. 3 a INI al IGP, la depozitul SRL „Catol Lux”, cu sediul mun. Chișinău, str. Muncești 73 au fost depistate 47 unități de carcase din masă plastică pentru

plăcuțele de înmatriculare ale automobilelor pe care sunt inscripționate marca „Mercedes-Benz”.

Susține că prin notificarea Biroului Asociați de Avocați „Intelect Pro” din 23 mai 2014 s-a constatat că în cadrul cercetării au fost identificate și ridicate mărfuri susceptibile să aducă atingere unui drept de proprietate intelectuală, și anume plăcuțe pe care erau inscripționate fără drept semne identice cu mărcile ce aparțin companiei Daimler AG. Produsele identificate în urma controlului și reținute de către organele de cercetare penală au fost vizualizate pe baza fotografiilor realizate și puse la dispoziția titularului de către organele de cercetare penală. S-a confirmat că produse ridicate sunt contrafăcute, deoarece poartă fără drept semne identice cu mărcile companiei Daimler AG. De asemenea, s-a precizat că acestea nu au fost produse și comercializate cu acordul titularului de marcă sau de către o persoană fizică sau juridică având autorizarea subscriselor în calitate de titulară a mărcilor anterior menționate. S-a indicat că prejudiciul provizoriu estimat constituie 1410 Euro.

Mai indică că în baza demersului nr. INI/3 - 3921 din 10 iunie 2014, parvenit de la IGP al INI Direcția nr. 3, la 09 iunie 2014 a fost întocmit procesul-verbal nr. MAI 01280573 în privința administratorului SRL „Catol Lux”, Igor Țăran.

Menționează că conform art. 61 al Legii nr. 38-XVI din 29 februarie 2008 privind protecția mărcilor, orice persoană fizică sau juridică, alte entități interesate care au pretenții față de utilizarea unei mărci înregistrate ori solicitate spre înregistrare sunt în drept să inițieze acțiune în instanța judecătorească pentru a-și apăra drepturile și interesele legitime.

Conform art. 16 alin. (1) al Acordului privind aspectele drepturilor de proprietate intelectuală legate de comerț (TRIPS) ratificat de Republica Moldova prin Legea nr. 218-XV din 01 iunie 2000, titularul unei mărci de fabrică sau de comerț înregistrate va avea dreptul exclusiv de a împiedica orice terți acționând fără consimțământul său să utilizeze în cadrul operațiunilor comerciale semne identice sau similare pentru produse sau servicii identice sau similare celor pentru care marca de fabrică sau de comerț a fost înregistrată, în cazul în care o astfel de utilizare ar genera un risc de confuzie. În caz de folosință a unui semn identic pentru produse sau servicii identice, existența riscului de confuzie va fi prezumată.

Remarcă că după cum s-a menționat, la depozitul SRL „Catol Lux” au fost depistate 47 unități de carcase din masă plastică pentru plăcuțele de înmatriculare ale automobilelor pe care sunt inscripționate marca „Mercedes-Benz”, semne identice cu cele ale Daimler AG.

Invocă că prin această modalitate de valorificare, se aduce o gravă atingere drepturilor de proprietate intelectuală ale Daimler AG, cererea de chemare în judecată fiind justificată potrivit art. 9 alin. (1) din Legea nr. 38-XVI privind protecția mărcilor, deoarece, în principal, este folosit un semn identic cu marca protejată pentru produse identice cu cele pentru care marca a fost înregistrată (lit. a), iar în subsidiar, este folosit un însemn care, dată fiind identitatea ori similitudinea cu marca protejată ori dată fiind identitatea sau similitudinea produselor cărora li se aplică semnul cu produsele pentru care marca a fost înregistrată, produce în percepția publicului un risc de confuzie care include și riscul de asociere (lit. b). În plus, deoarece mărcile Daimler AG au dobândit un renume în RM, prin folosirea unor semne identice cu mărcile, fără motive întemeiate, se profită de caracterul distinctiv ori de renumele mărcii sau folosirea semnului

cauzează titularului mărcii un prejudiciu, fapta SRL „Catol Lux” se încadrează și în ipoteza prevăzută de lit. (c) al art. 9 alin. (1).

Afirmă că identitatea sau similitudinea semnului folosit de SRL „Catol Lux” cu mărcile protejate, fiind examinat sub imperiul art. 9 alin. (1) lit. b), se demonstrează prin faptul că pe motoferestree și accesorii expuse spre comercializare se regăsesc în mod identic mărcile notorii aparținând Daimler AG.

Cu referire la riscul de confuzie, menționează că SRL „Catol Lux” folosește mărcile Daimler AG pentru același tip de produse și anume accesorii. Astfel, acestea sunt de natură să sugereze existența unei legături comerciale între SRL „Catol Lux” și Daimler AG, ceea ce nu există în realitate, concretizate în forma unui contract de licență sau orice alt tip de acord privind folosirea unei mărci. Astfel, consumatorul are impresia că există cel puțin o autorizare a titularului pentru ca întreprinderea respectivă să comercializeze produse sub aceeași marcă. Aceste relații care se creează în mintea consumatorului aduc prejudicii însemnate titularului mărcii, marca nemaiputând să își exercite funcția sa esențială, de a distinge produsele și serviciile unui comerciant de cele ale altui comerciant.

Consecința acestei modalități de folosire a mărcilor Daimler AG este diluarea mărcilor, în condițiile în care consumatorul ajunge să creadă că pe piață există în mod legal atât produse originale, cât și alternativele unor produse de aceeași calitate, dar mai ieftine, ceea ce echivalează cu prejudicierea titularului, având în vedere că produse mai slabe din punct de vedere calitativ apar pe piață sub același semn.

Cu referire la art. 9 alin. (1) lit. c) reiterează că mărcile Daimler AG au dobândit un renume în RM și prin folosirea unor semne identice cu mărcile sale, fără motive întemeiate, se profită de caracterul distinctiv sau de renumele mărcii, ori folosirea ilegală a mărcilor îi cauzează titularului mărcii un prejudiciu grav. SRL „Catol Lux” profită de renumele mărcilor Daimler AG fără a avea vreun temei legitim în acest sens, obținând astfel un profit în mod vădit ilicit, prin urmare singurul motiv este asocierea ilicită cu mărcile în cauză și atragerea clientelei pe această cale.

Susține că conform prevederilor art. 9 alin. (2) al Legii privind protecția mărcii, în aplicarea alin. (1) al aceluiași articol, titularul mărcii poate cere să fie interzise următoarele acțiuni ale terților: aplicarea semnului pe produse sau pe ambalaje, precum și utilizarea lui în calitate de ambalaj, în cazul mărcilor tridimensionale, oferirea produselor spre comercializare sau comercializarea ori stocarea lor în aceste scopuri sau, după caz, oferirea ori prestarea serviciilor sub acest semn, importul sau exportul produselor sub acest semn.

Invocă că prin folosirea de către SRL „Catol Lux”, fără acordul Daimler AG, a unor însemne identice cu mărcile înregistrate aparținând ultimului, pentru produse identice se aduc atingere drepturilor de proprietate intelectuală ale acestuia. Aceste atingeri se resimt și prin pierderile de ordin material și moral suferite, care nu pot fi compensate decât prin plata unor despăgubiri reprezentând prejudiciile suferite de Daimler AG ca urmare a actelor de contrafacere săvârșite de către pârât.

Consideră că sunt întrunite toate elementele răspunderii civile delictuale conform art. 1398 Cod civil, prin urmare poate solicita compensarea pierderilor suferite ca urmare a actelor de contrafacere prin primirea unor despăgubiri de ordin material și moral, drept prevăzut de legislația specifică în materie de proprietate intelectuală.

Menționează că Legea privind protecția mărcilor nr. 38-XVI stipulează că la cererea părții lezate, pârâtul care a încălcat drepturile asupra unei mărci cu bună știință sau având motive rezonabile de a ști acest lucru va repara titularului de drepturi pagubele pe care acesta le-a suportat în mod real din cauza încălcării drepturilor sale. La stabilirea despăgubirilor se va ține cont de toate aspectele relevante, cum ar fi consecințele economice negative, inclusiv beneficiul ratat, suferite de partea lezată, beneficiile realizate pe nedrept de pârât și, după caz, de alte aspecte, cum ar fi dauna morală cauzată titularului de drept prin încălcarea drepturilor sale; sau poate fi fixată, ca alternativă, o sumă unică pe baza unor elemente, cum ar fi, cel puțin, valoarea royalty sau încasările care ar fi fost datorate în cazul în care pârâtul ar fi cerut autorizația de a utiliza marca respectivă.

Remarcă că în ceea ce privește cuantumul total al despăgubirilor, precum și reieșind din prevederile art. 72 al Legii privind protecția mărcilor, trebuie avut în vedere volumul total al vânzărilor pârâtului în toată perioada de comercializare până la data formulării prezentei cereri. Respectiv, deoarece complexitatea cazului necesită un probatoriu important, modalitatea exactă de calcul a prejudiciului și valoarea lui exactă, va fi stabilită în urma probatoriului ce va fi administrat, astfel își rezervă dreptul de a modifica cuantumul daunelor.

Pentru a stabili prejudiciul material, în coroborare cu art.72 alin. (1) lit. a) al Legii privind protecția mărcii care stabilește, că instanța urmează să țină cont de consecințele economice negative, inclusiv beneficiul ratat, suferite de partea lezată, consideră că suma de 26000 lei, echivalentul la suma de 1410 Euro, prejudiciul stabilit de către Daimler AG la momentul săvârșirii contravenției de SRL „Catol Lux”, constituie beneficiul ratat al companiei. Indică că prețul mediu a unor astfel de accesorii constituie aproximativ 30 Euro.

Invocă că pârâtul i-a cauzat și daune morale prin simplul fapt că au fost folosite mărcile sale de manieră a induce în eroare consumatorul privind originea produselor, de altfel prin comiterea actului de contrafacere a mărcii are loc diluția mărcii și se profită pe nedrept de reputația mărcii, care dau naștere la daune morale. Mai mult ca atât, simpla folosire a mărcii de către o firmă concurentă produce un prejudiciu moral titularului mărcii ipso facto sub două aspecte: un prim aspect este legat de activitatea tehnico-economică propriu zisă, de realizare a produsului care implică creativitate și inovație și un al doilea aspect este legat de activitatea administrativ-judiciară la care a fost obligat Daimler AG pentru a înlătura încălcarea mărcii (notificări, acțiuni în justiție) și care reiese din cadrul normal al unei activități normale.

Consideră oportună stabilirea unor daune morale în mărime de 52000 lei, acestea constituind din suma prejudiciului material fiind înmulțită cu 2, pe motivul existenței unor circumstanțe agravante. Astfel, prin decizia Curții Supreme de Justiție nr. 2ra-215/14 din 22 ianuarie 2014, SRL „Catol Lux” i-a fost interzis importul a 500 de rame pentru numere de înmatriculare a automobilelor pe care erau inserate marca Mercedes-Benz.

Își întemeiază acțiunea în baza prevederilor art. art. 9, 61, 69, 72, 73, 83 Legea privind protecția mărcii, art. 16 alin. (1) Acordul privind aspectele drepturilor de proprietate intelectuală legate de comerț (TRIPS), art. 1398 Cod civil.

Solicită constatarea faptului că produsele sechestrare de organele de poliție de la SRL „Catol Lux” la 07 septembrie 2013 în baza procesului-verbal de percheziție

întocmit de colaboratorul Direcției nr. 3 a INI al IGP, și anume 47 unități de carcase din masă plastică pentru plăcuțele de înmatriculare ale automobilelor pe care sunt înscrisoare marca „Mercedes-Benz”, încalcă drepturile exclusive asupra mărcilor companiei Daimler AG, adică sunt contrafăcute, interzicerea folosirii neautorizate prin acte de comerț și anume: import, export, distribuție și orice alt act comercial a mărfurilor cu mărcile Daimler AG, obligarea pe contul pârâtului și sub supravegherea Serviciului Fiscal de Stat distrugerea produselor sechestrate, obligarea SRL „Catol Lux” de a plăti companiei Daimler AG despăgubiri materiale și despăgubiri morale în cuantum provizoriu după cum urmează: prejudiciul material - 26000 lei, prejudiciul moral - 52000 lei, precum și pentru prejudiciul cauzat prin folosirea fără drept pe parcursul activității comerciale de către pârât a mărcilor înregistrate aparținând Daimler AG, astfel încât în situația în care nu se poate stabili cu exactitate suma, despăgubiri reprezentând echivalentul valorii minime a unei licențe, adică 1 %, pentru Daimler AG, obligarea pârâtului de a publica în presă, pe cheltuiala sa, a dispozitivului hotărârii judecătorești, în două publicații de circulație națională și obligarea acestuia la plata onorariului avocatului în sumă de 7500 lei.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2014 a fost admisă acțiunea, constatat faptul că produsele sechestrate de organele de poliție de la SRL „Catol Lux” la 07 septembrie 2013 în baza procesului-verbal de percheziție întocmit de inspectorul superior Victor Drăguțan colaborator al Direcției nr. 3 a INI al IGP și anume: 47 unități de carcase din masă plastică pentru plăcuțele de înmatriculare ale automobilelor pe care sunt înscrisoare marca „Mercedes-Benz”, încalcă drepturile exclusive asupra mărcilor companiei Daimler AG, adică sunt contrafăcute, interzisă folosirea neautorizată prin acte de comerț și anume: import, export, distribuție și orice alt act comercial a mărfurilor cu mărcile Daimler AG, puse în obligația SRL „Catol Lux” cheltuielile cu privire la distrugerea produselor sechestrate și sub supravegherea Serviciului Fiscal de Stat și încasat de la SRL „Catol Lux” în beneficiul companiei Daimler AG suma de 26000 lei cu titlu de prejudiciu material, suma de 52000 lei cu titlu de prejudiciu moral și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 7500 lei.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 04 februarie 2015, a fost respins recursul declarat de Societății cu Răspundere Limitată „Catol Lux” și menținută hotărârea primei instanțe.

La 23 februarie 2015, SRL „Catol Lux” a depus cerere de revizuire asupra deciziei instanței de recurs, prin care a solicitat admiterea acesteia, casarea deciziei Curții Supreme de Justiție din 04 februarie 2015, rejudecarea în ordine de recurs a pricinii cu admiterea recursului și casarea hotărârii Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2014.

În motivarea revizuirii a invocat că au devenit cunoscute unele fapte noi ce au efectul corectării erorii judiciare, făcând referire la art. 449 lit. b) CPC care prevede ca temei de revizuire situația în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

Susține că instanța de recurs în cazuri similare a dat soluții diferite, astfel fiind supus discriminării.

Menționează că CEDO a apreciat că practica judiciară neuniformă este contrară principiului siguranței publice, care este implicată în ansamblul articolelor convenției și constituie unul din elementele fundamentale ale statului de drept.

Invocă cauza Gheorghe Rață versus Guvernul RM în care întru admiterea cererii de revizuire, Curtea a menționat că având în vedere că după emiterea deciziei, au fost descoperite decizii ale Curții Supreme de Justiție care se referă la situații similare cu cazul în speță, iar circumstanțele prezentate în justificarea argumentelor invocate, pot servi temei pentru redeschiderea procedurii.

Afirmă că deși Curtea Supremă de Justiție a recunoscut dreptul față de alte persoane și pentru că să nu se declare victima unei discriminări, instanța atestă aceste împrejurări la circumstanțe și fapte esențiale care nu au fost și nu au putut fi cunoscute anterior, și întrucât sunt determinate pentru reconsiderarea soluției date prin hotărârea supusă revizuirii, instanța constată că în speță sunt întrunite cerințele impuse de legiuitor conform art. 449 CPC.

Consideră că ar fi o discriminatorie o soluție de inadmisibilitate a cererii de revizuire, în situația în care unele litigii, ne unicitatea practicii și existența hotărârilor cu soluții diferite în cazuri similare, constituie temei de revizuire, iar în litigiul dat – nu.

Menționează că în conformitate cu jurisprudența CEDO și anume art. 6 prevede dreptul la un proces echitabil, care ar însemna dreptul petiționarului de a se bucura de o audiere publică corectă și dreptul acestuia de a nu fi discriminat atât în cursul examinării cauzei, precum și prin actul judecătoresc pronunțat.

La 31 martie 2015, SRL „Catol Lux” a depus cerere de revizuire suplimentară, prin care a invocat că a devenit cunoscut faptul că prin Actul din 25 martie 2015, se confirmă faptul că Biroul Vamal Chișinău a distrus marfa și anume: rame pentru numele auto cu inscripția BMW – 100 bucăți, Mercedes Benz – 97 bucăți, breloace cu inscripția BMW și Mercedes – 150 bucăți.

Susține că a devenit cunoscut faptul că ramele supuse distrugerii fac parte din stocul de marfă asupra căruia Curtea Supremă de Justiție s-a expus la 22 ianuarie 2014, prin urmare a examinat de două ori unul și același caz.

Afirmă că acest fapt se adevărește prin actul de constatare a numerelor de rame întocmit de către executorul judecătoresc, Cristina Brihuneț la 10 decembrie 2014, prin care a fost confirmat faptul că se supun distrugerii un număr mai mic de rame decât cel indicat în hotărârea instanței de recurs din 22 ianuarie 2014, celelalte rame care lipsesc au fost supuse devamării, datorită existenței unei erori a organului vamal.

Mai indică că greșeala comisă de către organul vamal se confirmă și prin declarația de import din 25 martie 2015 cu privire la devamarea ramelor fără inscripția BMW și Mercedes.

Invocă imposibilitatea executării deciziei instanței de recurs motivând că în antrepozitul vamal situat pe bd. Dacia 49/6, mun. Chișinău, lipsește cantitatea necesară distrugerii, din considerentul că anterior pronunțării deciziei a fost solicitată numărarea ramelor, fiind numărate greșit de către serviciul vamal.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră cererea de revizuire neîntemeiată și care urmează a fi respinsă ca inadmisibilă din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 451 CPC, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447 CPC, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 CPC și anexându-se probele ce le confirmă.

La caz, se constată că revizuentul, cu referire la dispozițiile art. 449 CPC a indicat că i-au devenit cunoscute unele circumstanțe și fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute, în susținerea acestor afirmații anexând copia deciziei Curții Supreme de Justiție din 22 ianuarie 2014.

În conformitate cu art. 449 lit. b) CPC, revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

Cu referire la prevederile enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție remarcă că cele invocate de către revizuent în susținerea cererii de revizuire nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 449 CPC, deoarece copia deciziei Curții Supreme de Justiție din 22 ianuarie 2014, la care face referire revizuentul, este anexată la materialele dosarului (f. d. 27), constituind obiect de studiu pe parcursul examinării cauzei, căreia i-a fost dată apreciere corespunzătoare.

Cât privește argumentul revizuentului cu referire la faptul că în cazurile similare din practica judiciară instanța de recurs a emis hotărâri diferite, fiind astfel supus discriminării, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție statuează că nici acesta nu poate constitui temei pentru admiterea cererii de revizuire în sensul formulat, or aceste cazuri sunt diferite, fapt ce rezultă din circumstanțele de drept și de fapt a pricinilor.

La caz, instanța de recurs constată că și argumentele invocate în cererea suplimentară de revizuire nu pot fi luate în considerație de către instanța de recurs ca temei de admitere a cererii de revizuire, deoarece nici această cerere nu conține careva temeiuri prevăzute la art. 449 CPC.

Pe când, în interpretarea corectă a prevederilor art. 449 CPC, este cert că cererea de revizuire poate fi declarată doar în temeiurile expres prevăzute în norma dată, care poartă un caracter exhaustiv și nu pot fi completate, iar declararea revizuirii pentru alte temeiuri decât cele prevăzute în această normă duce la respingerea cererii de revizuire ca inadmisibilă.

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție remarcă că admiterea cererii de revizuire, în sensul formulat, ar contravine principiului securității raporturilor juridice și ar constitui o violare a art. 6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Or, revizuirea este o cale de atac de retractare și nu reformare prin intermediul căreia se poate obține anularea unei hotărâri judecătorești irevocabile și reînnoirea judecării în cazurile expres determinate de lege, iar retractarea neîntemeiată a hotărârii contestate poate duce la încălcarea principiului stabilității raporturilor juridice. De aceea, legea admite revizuirea numai în cazuri strict determinate, care sunt prevăzute în mod limitativ în art. 449 CPC.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărârea Curții Europene a

Drepturilor Omului din 03 martie 2009 în cazul Eugenia și Doina Duca contra Moldovei, în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reiterat că securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului autorității lucrului judecat, care instituie că nici o parte nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărâri definitive și obligatorii întru obținerea unei reexaminări și unei noi soluții în cauză. Competența de revizuire a instanțelor superioare ar trebui să fie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. Revizuirea nu ar trebui apreciată ca un recurs deghizat. O distanțare de la principiul respectiv este justificată doar atunci când este determinată de circumstanțe cu caracterele substanțiale și obligatorii.

Din considerentele menționate și având în vedere că cererea de revizuire nu indică careva temeiuri prevăzute de art. 449 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. art. 269-270, art. 453 alin. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Societății cu Răspundere Limitată „Catol Lux” împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 04 februarie 2015 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Daimler AG împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Catol Lux” cu privire la apărarea și stabilirea încălcării drepturilor exclusive asupra mărcii companiei, repararea prejudiciului material și prejudiciului moral.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președinte, judecătorul

Nicolae Clima

Judecătorii

Valeriu Doagă

Sveatoslav Moldovan

Nadejda Toma

Ala Cobăneanu